

**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน
ประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้**
**Factors Affected the Survival of Private Schools
of General Education in 14 Southern Provinces**

ยศรินทร์ ลิ้มไพบูลย์*

ชัยณรงค์ สุวรรณสาร

รวีวรรณ กลิ่นหอม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

*e-mail: n_u_i_3@hotmail.com

Yosarin Limphaiboon

Chainarong Suvarnasara

Raviwan Kinhom

Faculty of Education, Saint John's University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ และ (2) สร้างแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 380 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 567 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 1 ชุดมี 2 ตอน(1) ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ และ (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 99 ข้อ ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 1 ชุด โดยระบุให้ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งกลับมา จำนวน 351 ฉบับ (ร้อยละ 92.37) และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามด้วยโปรแกรม SPSS การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลสมมติฐานวิจัยด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ (1.1) ปัจจัยด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐ ประกอบด้วย นโยบายการรับนักเรียนของรัฐ นโยบายการรับครูของรัฐ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และการส่งเสริมโรงเรียนเอกชน (1.2) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำและพฤติกรรมการบริหาร ประกอบด้วย คุณลักษณะ การสร้างศรัทธาการมี การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นเขาวนปัญญา การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคคล การบริหารเชิงกลยุทธ์ และมนุษยสัมพันธ์ (1.3) ปัจจัยด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การ สภาพแวดล้อม ระบบการเงิน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบสารสนเทศ (1.4) ปัจจัยด้านองค์ประกอบครู ประกอบด้วย คุณภาพครู ประสบการณ์การสอน ความพึงพอใจ ความจงรักภักดี และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ (1.5) ปัจจัยด้านความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย คุณภาพวิชาการ ภาพลักษณ์ชื่อเสียง และความปลอดภัย และ (2) ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า โมเดลที่ได้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงยืนยันรวมและมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกโดยมีค่า Chi-square=404.52, df=195, P-value=.00, RMSEA=.056, GFI=0.91, AGFI=0.87

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล ความอยู่รอด โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา การบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ

Abstract

The purposes of this research were (1) to study the factors affected the survival of private schools of general education in 14 southern provinces and (2) to address structural relationship linear modeling of factors affected the survival of private schools of general education in 14 southern provinces. The sample consisted of 380 school directors from 567 general private schools in 14 southern provinces are simply randomized to participate in this research. The research instruments are the two-part questionnaires which ask about the factors affecting the survival of general private schools in 14 southern provinces. The first part of the questionnaires consists of 5 questions of participant personal background. The second parts are 99 questions about the factors affecting the survival of general education private schools in 14 southern provinces. The researcher had mailed a questionnaire to each of the targeted school sample requesting the school director do the questionnaire himself. After collecting all of the returned 351 questionnaires, which is 92.37 % of the total, the data are analyzed using the Descriptive Statistic, Analysis of Variance, Multivariate Analysis of Variance with SPSS program as well as the Analysis of Structural Equation Model to test the validation of the research hypothesis model with LISREL program.

The results indicated that (1) factors which affected the survival of general private schools in 14 southern provinces, were (1.1) policy and government-subsidized consisted of student environment, teacher recruited policy, laws and regulations and supporting private schools (1.2) administrator's leadership and administrative behaved consisted of personal characteristic, faith, inspiration, intelligence, individual strategy and relationship (1.3) private schools' competency status consisted of structure, environment, monetary policy, facility and information system (1.4) teachers performance consisted of teachers quality, teaching experience, satisfaction, loyalty and learning activities and (1.5) private school survival consisted of academic quality, image and security and (2) Linear structural relationship model of the 5 factors affected survival of general private schools in 14 Southern Provinces included level of correlation with empirical data Chi-square=404.52, df=195, P-value= .00, RMSEA=.056, GFI=0.91, AGFI=0.87

Key words: Factors Affected; Survival; Private Schools of General Education; Educational Administration and Leadership

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนเพื่อการพัฒนาสังคมและประเทศ การศึกษาไทยในอดีตมีลักษณะเป็นบวรโดยมีบ้าน วัด โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้และการศึกษาที่จัดโดยเอกชน มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาในสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชเรื่อยมาจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการจัดตั้งกระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) และภาครัฐได้จัดการศึกษาเพิ่มมากขึ้นแต่เนื่องจากภาครัฐจัดการศึกษาได้ไม่ทั่วถึง เอกชนจึงเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา และ (Schultzl, 1982 อ้างถึงใน สุทธนา อันเกียรติพงษ์, 2552) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของภาครัฐสูงขึ้นเพราะมีการแข่งขัน สำหรับประเทศไทยภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งในการให้บริการการศึกษาเพื่อแบ่งเบา

ภาระของรัฐมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดได้หรือจัดได้ไม่เพียงพออันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรของรัฐ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็น “ธุรกิจการศึกษา” ที่นอกจากจะต้องเน้นวิชาการแล้วยังต้องเป็นไปตามหลักเศรษฐศาสตร์คือต้องได้กำไรโรงเรียนจึงจะสามารถอยู่รอดและมีเสถียรภาพ

จากสภาวะการปัจจุบันพบว่า โรงเรียนเอกชนประสบปัญหาที่สำคัญหลายประการ จากรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องนโยบาย ยุทธศาสตร์ สำหรับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการศึกษาเอกชนให้เข้มแข็งของคณะอนุกรรมการการศึกษาเอกชน ในคณะกรรมการการศึกษาคุณศึกษา (2556) ซึ่งได้จากการสัมมนาระดมความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศของปีการศึกษา 2556 พบปัญหาของโรงเรียนเอกชนสรุปได้ดังนี้ (1) ความไม่เท่าเทียมและเสมอภาคกับครูของภาครัฐในเรื่องของค่าตอบแทน วิทยฐานะ สวัสดิการ สิทธิประโยชน์

ส่งผลให้เกิดการไหลไปสู่ภาครัฐโดยเฉพาะมีการสอบและเรียกบรรจุครูในระหว่างภาคเรียนทำให้โรงเรียนเอกชนต้องรับครูที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเข้ามาใหม่เพื่อทดแทนกระบวนกรบรรจุและจ้างครูต่างชาติมีความยุ่งยากและล่าช้า (2) การจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่เป็นจริงในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนในโรงเรียนของรัฐซึ่งได้รับการจัดสรรที่สูงกว่า (3) เนื่องจากการจัดการศึกษาเอกชนมีขอบข่ายที่กว้างขวางครอบคลุมทั้งโรงเรียนในระบบและนอกระบบ แต่กฎหมายกำหนดโครงสร้างการบริหารให้มีเพียงกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนซึ่งเป็นส่วนราชการหนึ่งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเท่านั้น โครงสร้างการบริหารงานเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนเอกชนด้อยประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากรงบประมาณ และ (4) กฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะนโยบายการปรับเงินเดือนวุฒิปริญญาตรี 15,000 บาทของรัฐบาลเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นให้แก่โรงเรียน นอกจากนี้โรงเรียนเอกชนยังได้รับความเดือดร้อนและไม่เป็นธรรมจากการถูกเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน การขอยกเว้นอากรนำเข้าสื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษามีขั้นตอนมาก มีความยุ่งยากในการจัดเตรียมเอกสารและกระบวนกรพิจารณาล่าช้าและค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา โรงเรียนเอกชนถูกเรียกเก็บในอัตราสูงกว่าโรงเรียนของรัฐ โดยเฉพาะค่าไฟฟ้าถูกเรียกเก็บในอัตราก้าวหน้าเช่นเดียวกับภาคธุรกิจ และนโยบายการรับนักเรียนของรัฐส่งผลกระทบต่อการบริหารการศึกษาของเอกชน เช่น การรับนักเรียนรอบสอง/สาม หรือขยายห้องเรียนของรัฐตามความต้องการของผู้ปกครอง ไม่มีการกำหนดสัดส่วนระหว่างรัฐและเอกชนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนการนิเทศ กำกับ ติดตามด้านวิชาการไม่เสมอภาคและไม่เท่าเทียมกับสถานศึกษาของภาครัฐ

ในปีการศึกษา 2555 มีโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาทั่วประเทศจำนวน 3,709 โรงเรียน และจากสถิติการศึกษาเอกชนพบว่าในปีการศึกษา 2553-2556 มีโรงเรียนเอกชนปิดกิจการจำนวน 19, 22, 21, และ 11 โรงเรียนตามลำดับ (เอกสารการปิดกิจการโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2553-2556) และมีโรงเรียนเอกชนจำนวนมากกำลังประสบปัญหาดังกล่าวข้างต้นโดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนในภาคใต้มีปัญหาเพิ่มเติมในประเด็นของสภาพเศรษฐกิจตกต่ำอันเนื่องจากผู้ปกครองในภาคใต้ส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำการเกษตร ประกอบกับการย้ายถิ่นของนักเรียน

โดยเฉพาะบุตรหลานของผู้รับจ้างกรีดยางที่มาจากภูมิภาคอื่น จากปัญหาข้างต้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้
2. เพื่อสร้างแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. เป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ประกอบในการกำหนดทิศทาง นโยบาย กฎระเบียบและแนวปฏิบัติ เพื่อให้การบริหารงานของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษานำไปใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพและความอยู่รอดของโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและองค์กรให้มีความแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ ได้แก่ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 567 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 โรงเรียนได้จากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้สัดส่วน 2:3 ของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามประกอบด้วย (1) ข้อมูลพื้นฐาน และ (2) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ใน 14 จังหวัดภาคใต้ เป็นคำถามด้านนโยบายและการสนับสนุนจากรัฐ ด้านภาวะผู้นำและพฤติกรรมกรบริหาร ด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชน ด้านองค์ประกอบครู และด้านความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน

สร้างเครื่องมือดังนี้ (1) ศึกษาเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) สร้างแบบสอบถาม (3) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (4) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) (5) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และ (6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 30

โรงเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงสภาพ และเพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach

วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามพบว่า ความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับตัวแปรทุกตัวมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์สูง อยู่ระหว่าง .601 ถึง .957 แสดงว่าเครื่องมือวัดมีคุณภาพด้านความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่พอใจ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามสำหรับตัวแปรทุกตัวในกลุ่มทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากกลุ่มทดลองขนาดเล็ก และกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มีคุณภาพ ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 โรงเรียน และนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน 351 ฉบับ (ร้อยละ 92.37) หาค่าสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง เพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปร วิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันให้ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 63.8) มีอายุระหว่าง 51-60 ปี (ร้อยละ 36.20) ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาโท (ร้อยละ 62.10) ระดับการศึกษาของโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา (ร้อยละ 38.20) และประสบการณ์ในตำแหน่งผู้อำนวยการสูงสุดมากกว่า 25 ปี (ร้อยละ 28.50)

ผลการตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้พบว่า มีค่า Chi-square=404.52, df=195, P-value=0.00, RMSEA=0.056, GFI=0.91, AGFI=0.87

ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรแฝงด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐ มีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ นโยบายการรับนักเรียนของรายนโยบายการรับครูของรัฐ กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ และการส่งเสริมโรงเรียนเอกชนของผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ตัวแปรแฝงด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐ มีค่าเฉลี่ย 3.362 ถึง 4.262 และ ตัวแปรทุกตัวมีการกระจายมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .574 ถึง .743 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 14.475 ถึง 21.944 ตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุด คือ ตัวแปรส่งเสริมโรงเรียนเอกชน ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ความเบ้มีค่าเป็นลบ) และ มีความโด่งมากกว่าโค้งปกติ (ความโด่งมีค่าเป็นบวก) ลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรแฝงด้านภาวะผู้นำ และพฤติกรรมกรรมการบริหาร มีตัวแปรสังเกตได้ 7 ตัวแปร คือ คุณลักษณะ การสร้างศรัทธาบรรณมี การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นชาววินัย การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคลิก การบริหารเชิงกลยุทธ์ และมนุษยสัมพันธ์ ของผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ตัวแปรแฝงด้านภาวะผู้นำ และพฤติกรรมกรรมการบริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.395 ถึง 4.475 และ ตัวแปรทุกตัวมีการกระจายมาก มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .430 ถึง .543 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 9.796 ถึง 12.203 ตัวแปรที่มีการกระจายมากที่สุดคือ ตัวแปรด้านคุณลักษณะ ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย (ความเบ้มีค่าเป็นลบ) อยู่ระหว่าง -.212 ถึง -.66 และมีความโด่งน้อยกว่าโค้งปกติเล็กน้อย (ความโด่งมีค่าเป็นลบ) ลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรแฝงด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชน มีตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร คือ โครงสร้างองค์การ สภาพแวดล้อม ระบบการเงิน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบสารสนเทศ ของผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ตัวแปรแฝงด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชนมีค่าเฉลี่ย 3.540 ถึง 4.386 และ ตัวแปรทุกตัวมีการกระจายมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง .510 ถึง .763 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 11.837 ถึง 21.569 ตัวแปรที่มีการกระจายมากที่สุดคือตัวแปรระบบการเงิน ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย (ความเบ้มีค่าเป็นลบ) อยู่ระหว่าง .132 ถึง -.496 และ

มีความโค้งน้อยกว่าโค้งปกติ (ความโค้งมีค่าเป็นลบ) ลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรแฝงด้านองค์ประกอบครุมีตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปรคือ คุณภาพครู ประสิทธิภาพการสอน ความพึงพอใจ ความจงรักภักดี และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ตัวแปรแฝงด้านองค์ประกอบครุมีค่าเฉลี่ย 4.259 ถึง 4.345 และตัวแปรทุกตัวมีการกระจายมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .537 ถึง .548 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 12.380 ถึง 13.079 ตัวแปรที่มีการกระจายมากที่สุด คือ ความจงรักภักดี ตัวแปรมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย (ความเบ้มีค่าเป็นลบ) อยู่ระหว่าง -.237 ถึง -.528 และมีความโค้งน้อยกว่าโค้งปกติ (ความโค้งมีค่าเป็นลบ) ลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรแฝงด้านความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ คุณภาพวิชาการ ภาพลักษณ์ชื่อเสียง และความปลอดภัยของผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้พบว่า ตัวแปรแฝงด้านความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.164 ถึง 4.412 และมีการกระจายมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .505 ถึง .587 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 11.454 ถึง 14.008 และตัวแปรที่มีการกระจายมากที่สุด คือ คุณภาพวิชาการ ตัวแปรมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย (ความเบ้มีค่าเป็นลบ) อยู่ระหว่าง -.080 ถึง -.628 และมีความโค้งน้อยกว่าโค้งปกติ (ความโค้งมีค่าเป็นลบ) ลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

การอภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐพบว่า องค์ประกอบด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐส่งผลทางตรงและทางอ้อมผ่านองค์ประกอบด้านภาวะผู้นำและพฤติกรรมการบริหารสมรรถนะโรงเรียน องค์ประกอบครู และความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.12 ถึง 0.68 โดยตัวบ่งชี้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ มีค่าน้ำหนักสูงสุด รองลงมาคือการส่งเสริมโรงเรียนเอกชน นโยบายการรับครูของรัฐ และนโยบายการรับนักเรียนของรัฐมีค่าน้ำหนักต่ำสุด ดังนั้นรัฐควรกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียนของโรงเรียนภาครัฐต่อโรงเรียนเอกชนที่เป็นตัวเลขชัดเจน ส่วนนโยบายการรับครูของรัฐ กระทรวงศึกษาธิการ

ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการกำหนดหลักการวิधिปฏิบัติและกำหนดเวลาที่ชัดเจนและต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ การลาออกของครูเอกชนในระหว่างภาคเรียน ส่วนการส่งเสริมโรงเรียนเอกชน รัฐควรมีการปรับปรุงเพื่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สานานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์ และคณะ (2551) และจากรายงาน การพิจารณาศึกษาเรื่องนโยบาย ยุทธศาสตร์ สำหรับการ พัฒนาและแก้ไขปัญหาการศึกษาเอกชนให้เข้มแข็งของ คณะอนุกรรมการการศึกษาเอกชน ในคณะกรรมการ การศึกษาวุฒิสภา(2556) ที่พบว่าควรรยกเลิกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความคล่องตัว และการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชน ทั้งนี้ให้รัฐเน้น บทบาทการกำกับดูแลสถานศึกษาเอกชนมากกว่าการควบคุม รัฐควรให้การอุดหนุนรายบุคคลแก่โรงเรียนเอกชนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมกับค่าใช้จ่ายดำเนินการใน สถานศึกษาของรัฐ รัฐพึงช่วยเหลือด้านวิชาการ และให้ สถานศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและ แผนการจัดการศึกษาที่ส่งผลถึงสถานศึกษาเอกชน เช่น การจัดทำแผนการรับนักเรียนร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา

2. องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำและพฤติกรรมการบริหารพบว่า ภาวะผู้นำและพฤติกรรมการบริหารส่งผล ทางตรงเชิงบวกต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนเมื่อ พิจารณาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพบว่า น้ำหนัก องค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.28 ถึง 0.45 ตัวบ่งชี้การสร้ง แรงบันดาลใจ มีค่าน้ำหนักสูงสุด รองลงมาคือ การกระตุ้น เขavnปัญญา คุณลักษณะ การสร้างศรัทธาบาบามี การ คำนึงถึงความเป็นเอกบุคคล ส่วนการบริหารเชิงกลยุทธ์ และมนุษยสัมพันธ์ มีค่าน้ำหนักต่ำสุด ดังนั้นในการพัฒนา ภาวะผู้นำและพฤติกรรมการบริหารของผู้อำนวยการโรงเรียน เอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ควรพัฒนา ด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นอันดับแรกเพราะมนุษยสัมพันธ์ ในการบริหารเป็นกระบวนการปฏิบัติงานที่อาศัยความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กรที่มีศรัทธา ความรักใคร่ กลมเกลียวกัน รวมพลังกันทำงานอย่างได้ผลและมี ประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายองค์การ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของนิตยา ทองไทย (2556) ที่พบว่าคุณลักษณะ ผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และครู จะต้องมียุทธศาสตร์เพื่อให้การ บริหารงานมีประสิทธิภาพ และสิ่งที่ผู้อำนวยการโรงเรียน เอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ควร พัฒนารองลงมาคือ การบริหารเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากการ บริหารเชิงกลยุทธ์มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการ

วางแผนกลยุทธ์ซึ่งผู้นำต้องรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งวางแผนทางในการดำเนินงานและการควบคุมการใช้กลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang, et al., (2009) ที่พบว่า ผู้นำถือเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กร ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ที่ทันการเปลี่ยนแปลง การสร้างศรัทธา มีจริยธรรม การกำหนดนโยบายขององค์กร การสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ตาม ทำให้ผู้ตามเห็นว่าสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร สนับสนุนขับเคลื่อนให้มีการจัดการความรู้ แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีการเผยแพร่ความรู้ระหว่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิ่นปิ่นพันธ์ นฤนาทบุญทรัพย์ (2553) ที่พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ด้านคือ (1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน (2) ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (3) ด้านโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (4) ด้านสมรรถนะองค์กร และ (5) ด้านประสิทธิผลการบริหาร

3. องค์ประกอบด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชนพบว่าองค์ประกอบด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชนส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.30 ถึง 0.44 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุดคือ ระบบการเงิน รองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม โครงสร้างองค์กร และค่าน้ำหนักต่ำสุดคือ ระบบสารสนเทศ ดังนั้นโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ควรพัฒนาเรื่องระบบสารสนเทศของโรงเรียนเป็นอันดับแรก เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ และมีทักษะที่จำเป็นเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นข้อมูลและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนแสดงผลการใช้สารสนเทศในรูปของข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภลักษณ์ เศษระพานิช (2550) ที่พบว่า ความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา การวางแผนกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร การบริหารงานวิชาการ การบริหารการเงิน การบริหารงานทั่วไป และการจัดการสารสนเทศและความรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภณ ม่วงทอง (2555) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน

ประเภทสามัญในภาคตะวันออก ได้แก่ (1) พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ (2) ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน (3) ปัจจัยวัฒนธรรมของโรงเรียน (4) ปัจจัยคุณภาพชีวิตของครู (5) ปัจจัยการสื่อสาร และ (6) ปัจจัยความผูกพัน

4. องค์ประกอบครูพบว่าองค์ประกอบครูส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนเมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง .42 ถึง .44 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ ความจงรักภักดี รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนคุณภาพครู ประสิทธิภาพการสอน และความพึงพอใจ มีค่าน้ำหนักเท่ากันและต่ำสุด ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ควรเสริมสร้างความพึงพอใจให้ครูมีความสุขและมีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานในโรงเรียน ควรใช้การสื่อสารทั้งแนวราบและแนวตั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันของครูในโรงเรียน และควรพัฒนาครูเรื่องการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ครูมีการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และใช้กระบวนการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนา และแก้ปัญหาการเรียนรู้อ่อนของนักเรียน พัฒนาครูให้มีการเตรียมแผนการสอนล่วงหน้าและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับวุฒิภาวะและคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวิมลรัตน์ บุญชู (2549) และสุภัทรา วีระวุฒิ (2554) ต่างก็พบว่าพฤติกรรมของครูมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน ควรกระตุ้นให้ครูมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยเน้นประโยชน์ต่อองค์กรเป็นสำคัญ และกระตุ้นให้ครูเกิดความจงรักภักดีโดยการยกย่องชมเชยหรือแม้แต่การให้รางวัลกับครูที่มีผลงานดีเด่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดดา ภูหงส์ทอง (2556) ที่พบว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ครูจะต้องมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน

5. องค์ประกอบด้านความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบในภาพรวมพบว่า ความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประกอบด้วย 3 ตัวแปรคือ คุณภาพวิชาการ ภาพลักษณ์ชื่อเสียง และความปลอดภัย น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.35 ถึง 0.44 โดยภาพลักษณ์ชื่อเสียง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ คุณภาพวิชาการ และความปลอดภัยมีค่า

น้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุด ดังนั้นโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ควรพัฒนาด้านความปลอดภัยของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี อินทรักษา (2554) ที่พบว่าสถานศึกษาควรแต่งตั้งบุคลากรดูแลความปลอดภัยของนักเรียน รองลงมาโรงเรียนควรพัฒนาคุณภาพวิชาการเพื่อความอยู่รอดของโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Baskett & Miklos (1992) ที่พบว่าการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารโรงเรียนที่ดีจะช่วยสร้างองค์การที่มีคุณภาพทั้งในด้านบุคลากรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองเพื่อให้มีบทบาทในการเป็นผู้นำทางวิชาการของโรงเรียน มีการนิเทศการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นผู้ให้กำลังใจแก่ครูในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน

สรุป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐ ด้านภาวะผู้นำและพฤติกรรมกรรมการบริหาร ด้านสมรรถนะโรงเรียนเอกชน ด้านองค์ประกอบครู และด้านความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน และมีตัวแปรย่อยอีก 24 ตัวแปร

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ปัจจัยด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นภาครัฐ (กระทรวงศึกษาธิการ) ควรปรับปรุง แก้ไขนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้การจัดการศึกษาของเอกชนมีเสถียรภาพและมีความเสมอภาคเท่าเทียมกับสถานศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะในเรื่องการสนับสนุนด้านวิชาการและการนิเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. สภาพเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในโรงเรียนเอกชน ดังนั้นภาครัฐควรมีนโยบายสนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนเอกชน และช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยผ่านการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคล ให้มีความเท่าเทียมกับโรงเรียนภาครัฐ

3. นำปัจจัยด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐมาศึกษารายละเอียดของปัจจัยความที่มีอิทธิพลเป็นรายข้อ พร้อมหาแนวทางปฏิบัติในการป้องกัน/การแก้ไข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการวิจัยสู่โรงเรียนเอกชนในภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง/ความเหมือนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา

2. ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันในด้านจำนวนนักเรียน/ขนาดของโรงเรียนกล่าวคือ มีทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่มีขนาดโรงเรียนเท่ากันว่ามีเหมือน/ความแตกต่างอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- ชนิดดา ภูหงส์ทอง. (2556). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 เจตคติต่อวิชาชีพครูและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตนักศึกษาครูชั้นปีที่ 1 โดยใช้การฝึกอบรมเรื่องการเป็นครูในศตวรรษที่ 21 กับ การสอนแบบบรรยาย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ทองไทย. (2556). *คุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยนาท สิงห์บุรี และอ่างทอง*. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปิ่นปิ่นทร์ นฤนาถบุญทรัพย์. (2553). *การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ.
- ปราณี อินทรักษา. (2554). *การศึกษาการดำเนินการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ บุญชู. (2549). *องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภลักษณ์ เศษระพานิช. (2550). *การพัฒนากระบวนการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สนานจิตร สุคนธ์ทรัพย์. (2551). *การสังเคราะห์งานวิจัย แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนใน การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุทธนา อันเกียรติพงษ์. (2552). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผล ต่อการบริหารจัดการที่เป็นเลิศของโรงเรียนอนุบาล เอกชน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา วีระวุฒิ. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัด นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- โสภณ ม่วงทอง. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออก*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2556). *รายงานการพิจารณา ศึกษา เรื่องนโยบาย ยุทธศาสตร์ สำหรับ การพัฒนาและแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัยเอกชนให้ เข้มแข็ง*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- Baskett, S., & Miklos, E. (1992). Perspectives of effective principals. *The Canadian Administrator*, 32(1), 1-10.
- Wang, C., Hult, G. T. M., Ketchen, D., & Ahmed, P. K. (2009). Knowledge management orientation, market orientation, and firm performance: an integration and empirical examination. *Journal of Strategic Marketing*, 17(2), 99-122.
- Translated Thai References**
- Bhuhongthong, C. (2013). *Comparisons of First-Year Teacher's Student Being a 21st Century Teacher Behavior, Attitude toward Teaching Profession, and Achievement Motivation in Being a 21st Century Teacher via Training and Lecture*. Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Boonchu, V. (2006). *Causal Relationship Factors and Effectiveness of Private Basic Education Institutions under the Office of Basic Education Commission*. Chonburi Province: Burapha University. [in Thai]
- Hankiatpong, S. (2009). *An Analysis of Factors Affecting Excellent Administration of Private Kindergartens*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Intaruksa, P. (2011). *A Study of Safety Procedures of Educational Institutions at the Secondary Education Level under the Office of the Basic Education Commission*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Muangthong, S. (2012). *Factors Affecting Effectiveness of Private Basic Education Institutions in the East of Thailand*. Chonburi Province, Burapha University. [in Thai]
- Narunakboonsup, P. (2010). *Development of the Causal Relationship Model of General Private School Administration Effectiveness in Bangkok*. Bangkok: Saint's John University. [in Thai]
- Sukhonhasup, S. (2008). *Research Synthesis Study of the Guideline for the Participation of Private in the Basic Education Management*. Bangkok: Office of the Education Council. [in Thai]
- Sestapanich, S. (2007). *A Development of School Administrative System for Excellence of Private School*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Thongthai, N. (2013). *The Characteristics of the Professional School Administrators in the Opinions of Administrators and Teachers in the Schools under the Primary Educational Service Area Offices of Chai Nat, Sing Buri, and Ang Thong*. Lopburi Province, Rajabhat Thepsatri University. [in Thai]
- The Secretariat of the Senate. (2013). *The Report of Policies and Strategies for Consideration of Development, Solving, and Strengthen for Private Education*. Bangkok: n.d. [in Thai]
- Veerawut, S. (2011). *Factors Affecting Effectiveness of the Primary Schools under the Office of Basic Education Commission in Nonthaburi Province*. Nakhon Ratchasima Province: Vongchavalitkul University. [in Thai]

